

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **W. H.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen JUDr. Jiřím Rouskem, advokátem,
sídlem Dubská 390/4, 415 01 Teplice,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2016, č. j. 4032/DS/2016,
JID: 1337014/2016/KUUK/Píš,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6. 9. 2016, č. j. 4032/DS/2016, JID: 1337014/2016/KUUK/Píš, a rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, ze dne 8. 8. 2016, č. j. MgMT-SČ 078890/ŽRP/220/2016/Per, **se pro nezákonnost zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6. 9. 2016, č. j. 4032/DS/2016, JID: 1337014/2016/KUUK/Piš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 8. 2016, č. j. MgMT-SČ 078890/ŽRP/220/2016/Per. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím podle § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zadržel žalobci řidičský průkaz č. „X“, vydaný Magistrátem města Teplice dne 31. 5. 2013, do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu, kterého se měl žalobce jako řidič motorového vozidla Audi, reg. zn. „X“, dopustit tím, že dne 29. 6. 2016 v 18:45 hodin v Teplicích na křižovatce ulic Nákladní a Spojenecká způsobil dopravní nehodu, při které došlo k těžké újmě na zdraví řidiče motocyklu Honda, reg. zn. „X“, H. H. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil též rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že správní orgány opakovaně konstatovaly, že existuje absolutní automatismus mezi návrhem policejního orgánu či státního zástupce a rozhodnutím o zadržení řidičského průkazu. S tímto názorem nesouhlasil, neboť v takovém případě by řízení o zadržení řidičského průkazu nemuselo být vedeno a podaný návrh by se automaticky rovnal vydání rozhodnutí o jeho zadržení. Zdůraznil, že ačkoli navrhoval řadu důkazů k prokázání stavu věci a nedůvodnosti zadržení řidičského oprávnění, žalovaný tyto návrhy zcela ignoroval a nezjistil skutkový stav vůbec, přičemž vycházel pouze ze samotného oznámení policie. Takový postup je nezákonný a neodpovídá pravidlům správního řízení. Žalobce poukázal na závěry rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 2. 2015, č. j. 15 A 42/2012-27, které obsáhle citoval. Uvedl, že se jedná o řádné správní řízení, kdy je orgán povinen provést řádné zjištění a objektivizovat skutkový stav, aby mohl fundovaně rozhodnout. Správní orgán I. stupně v jeho případě odmítl vést dokazování, a to s odkazem na jeho případné trestní stíhání, přičemž tento postup jako věcně správný a legální potvrdil i žalovaný. Takový postup je ovšem absolutně nesprávný a nemění na tom nic ani předem udělený souhlas státního zástupce se zadržením řidičského průkazu. Konstatoval, že již před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně nabídl jiný skutkový stav, který osvědčoval, že údajný trestný čin nespáchal, a navrhl k prokázání této skutečnosti důkazní prostředky, které byly bez náležitého odůvodnění a zcela nepochopitelně zamítnuty. Rozhodnutí správních orgánů považoval za nepřezkoumatelná, jelikož nijak nereflektovala na jeho argumentaci. Žalobce na podporu svých závěrů dále obsáhle citoval rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Ads 58/2003 a 1 Afs 92/2012.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy, shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost. Uvedl, že námitky týkající se skutkového stavu musí žalobce uplatňovat v řízení o přečinu, nikoli v řízení o zadržení řidičského oprávnění, neboť v tomto řízení je jeho předmětem pouze zadržení řidičského průkazu policií, přičemž pro jeho zadržení stačí pouhé podezření ze spáchání přestupku či trestného činu.

Replika žalobce

4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že pracuje v Německu a dojíždění do práce je pro něj nákladné, náročné a vyčerpávající. Podotkl, že správní orgány nerespektovaly znění zákona ani soudní výklady k dané otázce, přičemž vycházely z automatismu, že návrh státního zástupce, potažmo policie je dostatečný k tomu, aby byl zadržen řidičský průkaz.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Žalobce předně namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se řádně nezabýval jeho argumentací. Tato námitka není důvodná. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je totiž patrné, že žalovaný shledal, že byly dány důvody pro zadržení řidičského průkazu žalobce, neboť dle názoru žalovaného policie v tomto řízení postupovala při zadržení řidičského průkazu v souladu s § 118a a § 118b zákona o silničním provozu a výlučně na základě podmínek stanovených tímto zákonem. Dále žalovaný poznamenal, že žalobce námitky ohledně skutkového stavu musí uplatňovat v řízení o přečinu, nikoliv v řízení o zadržení řidičského průkazu. Z odůvodnění rozhodnutí je tedy podle soudu zřejmé, proč žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně považoval za zákonné a námitky žalobce týkající se skutkového stavu za nepřijatelné. Bylo by nepochybně možné si představit rozhodnutí s podrobnějším odůvodněním, podstatné však je, že úvaha, o kterou je opřen výrok žalobou napadeného rozhodnutí, je z jeho odůvodnění seznatelná a že z kontextu celého rozhodnutí žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

je zřejmé, že jeho odvolací námitky považoval za nedůvodné. Soud proto konstatuje, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné.

9. Nedůvodnou soud shledal námitku žalobce, že správní orgány měly zjišťovat a objektivizovat skutkový stav ohledně dopravní nehody, kterou měl žalobce způsobit. Zákon o silničním provozu neukládá orgánu rozhodujícímu o zadržení řidičského průkazu, aby zkoumal, zda řidič spáchal trestný čin (přestupek), tedy zda naplnil všechny znaky jeho skutkové podstaty. Pro úvahu o zadržení řidičského průkazu je důležitá jen existence podezření, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví; v tomto případě bylo podezření založeno na tom, že žalobce dne 29. 6. 2016 v 18:45 hodin nedal přednost v jízdě motocyklu tovární značky Honda řidiče H. H., který utrpěl těžké zranění a byl letecky transportován do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem. Všechny výhrady a návrhy, které žalobce vznáší v rámci toho, že se správní orgány měly zabývat okolnostmi dopravní nehody, z jejíhož zavinění byl žalobce podezřelý, se tak ve skutečnosti vztahují nikoli k předpokladům pro zadržení řidičského průkazu, ale k vlastní otázce viny za dopravní trestný čin. Tato otázka však je předmětem trestního řízení, a zabývat se okolnostmi zavinění dopravní nehody proto v řízení o zadržení řidičského průkazu není namístě.
10. Soud se poté zabýval námitkou žalobce týkající se chybějícího správního uvážení ze strany správních orgánů a nesplnění hmotněprávních podmínek pro zadržení řidičského průkazu. Touto otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 As 174/2017-27, publ. pod č. 3749/2008 Sb. NSS, www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku nejprve shrnul právní úpravu obsaženou v § 118a až § 118c zákona o silničním provozu s tím, že tato ustanovení na sebe vzájemně navazují. Ustanovení § 118a odst. 1 dává policistovi pravomoc přikázat řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě (použitím technického prostředku nebo odtažením vozidla), jestliže je dán některý z předpokladů vyjmenovaných v písm. a) až i). Ustanovení § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu opravňuje policistu, aby z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržel řidičský průkaz. Jde tu – stejně jako v předešlém ustanovení – o pravomoc k faktickému úkonu. Konečně podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu pak obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu. Pokud to udělá, přidá tím k předešlému faktickému úkonu policisty jakési formální stvrzení jeho postupu ve formě písemného a odůvodněného rozhodnutí, které lze přezkoumat jak na základě odvolání, tak na základě správní žaloby.
11. Následně Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pro všechny tři postupy je zásadní, že podléhají uvážení policisty či obecního úřadu. Tento soud dále konstatoval, že je-li řidič podezřelý, že řídil vozidlo v době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, nepovede to nutně k tomu, že mu bude technicky zabráněno v řízení vozidla a že mu bude (nejprve fakticky, pak rozhodnutím) zabrán řidičský průkaz. Orgány tak postupovat mohou, ale nemusejí. O šíři jejich úvahy podle Nejvyššího správního soudu jasně svědčí text všech tří ustanovení: 1) Policista může přikázat řidiči... (§ 118a odst. 1); 2) Policista je oprávněn zadržet řidičský průkaz (§ 118b odst. 1); 3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností (...) zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu... (§ 118c odst. 1).
12. Výrazy může, je oprávněn a lze Nejvyšší správní soud interpretoval tak, že následek dále popsany v zákoně nenastává nevyhnutelně vždy, když je splněna hypotéza právní normy, ale jen tehdy, jestliže to správní orgán uzná za vhodné či potřebné; správnímu orgánu se

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zde tedy dává na uvážení, zda zákonem dovolený (nikoli příkázaný) následek nastane. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že „[h]odlá-li správní orgán setrvat na tom, že řidičský průkaz zadržen být měl, pochopitelně se tak nemůže rozhodnout na základě nahodilého rozmaru či z jiného svévolného popudu, nýbrž musí být veden racionálními argumenty. Jako racionální se jeho úvaha musí jevit také navenek, což správnímu orgánu přináší povinnost zachytit své myšlenky písemně v odůvodnění rozhodnutí. Pokud z rozhodnutí nelze vyčíst žádné konkrétní důvody, pro které se orgán rozhodl řidičský průkaz (i nadále) zadržet, nemůže rozhodnutí obstát.“ Ve vztahu ke kritériím pro správní uvážení doplnil, že „není nezbytné (i když je to jistě žádoucí), aby možnost správního uvážení byla vždy doplněna konkrétními kritérii a okolnostmi, které má správní orgán zvažovat a hodnotit. Pokud zákonodárce taková konkrétní kritéria do zákona nevloží, neznamená to, že vlastně ve skutečnosti nemíní poskytnout orgánu správní uvážení (i když použil slova lze, může, je oprávněn) – jen že nechává na něm, aby rozumná kritéria našel sám.“

13. Soud dodává, že ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem byl řidič podezřelý, že řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Jednalo se tedy o důvod k zadržení řidičského průkazu upravený v § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. V nyní posuzované věci jde o předpoklad k zadržení řidičského průkazu obsažený v § 118a odst. 1 písm. a) téhož zákona, tj. že „řidič je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví.“ Jakkoli jde o jiný důvod pro zadržení řidičského průkazu, soud s ohledem na shodný charakter úpravy § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu neshledává žádný důvod, proč by se měl odchýlit od závěrů týkajících se správního uvážení správních orgánů při zadržení řidičského průkazu, které formuloval ve výše citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud. Dané závěry jsou tudíž plně použitelné i v této věci a soud z nich vychází.
14. V projednávané věci správní orgán I. stupně konstatoval, že státní zástupce vyslovil souhlas se zadržením řidičského průkazu, přičemž uvedl, že řidič motocyklu utrpěl vážné zranění a že žalobce je podezřelý z přečinu těžké újmy na zdraví. Správní orgán I. stupně dovodil, že v tomto případě dal státní zástupce souhlas se zadržením řidičského průkazu a není v kompetenci správního orgánu I. stupně jeho postup přezkoumávat. Správní orgán I. stupně proto dospěl k závěru, že byly splněny podmínky pro zadržení řidičského průkazu, a tudíž rozhodl o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu. V obdobném duchu žalovaný konstatoval, že v řízení o zadržení řidičského průkazu je předmětem řízení pouze zadržení řidičského průkazu Policií České republiky, přičemž pro jeho zadržení stačí i pouhé podezření ze spáchání přestupku či trestného činu. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí shledal, že orgán policie postupoval při zadržení řidičského průkazu v souladu s § 118b zákona o silničním provozu, který odkazuje na důvody zadržení řidičského průkazu vyjmenované v § 118a odst. 1 písm. a) až h) téhož zákona.
15. Se správními orgány lze v posuzované věci souhlasit v tom, že byly splněny podmínky pro zahájení řízení o zadržení řidičského oprávnění ve smyslu § 118c zákona o silničním provozu. Nicméně tato skutečnost neznamená, ačkoli došlo k naplnění předpokladu obsaženého v § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, že v takovém případě bylo bez dalšího nutné zadržet žalobci řidičský průkaz. Správní orgány naopak měly zkoumat, jaká rozumná kritéria měla být naplněna pro tak závažný následek, jakým je předběžné zadržení řidičského průkazu (počet záznamů bodů v evidenční kartě řidiče, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupková minulost řidiče apod., tj. okolnosti, které svědčí o tom, že je řidiči s ohledem na jeho osobu nutné zadržet řidičský průkaz, neboť lze očekávat z jeho strany ohrožení bezpečnosti silničního provozu). Míru naplnění těchto kritérií pak měly správní orgány zároveň popsat ve svém rozhodnutí. Jelikož však správní orgány v daném případě neučinily žádnou úvahu týkající se naplnění kritérií pro předběžné zadržení řidičského průkazu žalobci, nemohou jejich rozhodnutí obstát, protože soud nemůže přezkoumat jejich volné správní uvážení.

16. Z výše uvedených důvodů soud shledal, že správní orgány vycházely z nesprávného názoru, že v řízení o zadržení řidičského průkazu nemají správní uvážení a že musí zadržet řidičský průkaz vždy, když je naplněn zákonný předpoklad podle § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z tohoto důvodu je žalobou napadené rozhodnutí nezákonné. Soud tudíž uzavírá, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že uvedený nesprávný názor zaujal ve svém rozhodnutí i správní orgán I. stupně, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný je právním názorem vysloveným soudem v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby a repliky – písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Jelikož je právní zástupce žalobce plátcem DPH, zvyšuje se jeho odměna o částku 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. listopadu 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)